

niedziela, 18.02.2024

List do ministra

1Do brata N., ministra. Niech Pan cię błogosławi (por. Lb 6, 24a). 2Tak, jak umiem, mówię ci o sprawach twej duszy, że to wszystko, co przeszkadza ci kochać Pana Boga i jakkolwiek [człowiek] czyniłby ci przeszkody albo bracia lub inni, także gdyby cię bili, to wszystko powinienes uważać za łaskę. 3I tego właśnie pragnij, a nie czego innego. 4I to przez prawdziwe posłuszeństwo wobec Pana Boga i wobec mnie, bo wiem na pewno, że to jest prawdziwe posłuszeństwo. 5I kochaj tych, którzy sprawiają ci te trudności. 6I nie żądaj od nich czego innego tylko tego, co Bóg ci da. 7I kochaj ich za to; i nie pragnij, aby byli lepszymi chrześcijanami. 8I nich to ma dla ciebie większą wartość niż życie w pustelni. 9I po tym chcę poznać, czy miłujesz Pana i mnie, sługę Jego i twego: jeżeli będziesz tak postępował, aby nie było takiego brata na świecie, który, gdyby zgrzeszył najciężej, a potem stanął przed tobą, żeby odszedł bez twego miłosierdzia, jeśli szukał miłosierdzia. 10A gdyby nie szukał miłosierdzia, to ty go zapytaj, czy nie pragnie przebaczenia. 11I choćby tysiąc razy potem zgrzeszył na twoich oczach, kochaj go bardziej niż mnie, abys go pociągnął do Pana; i zawsze bądź miłosierny dla takich. 12I oznajmij to gwardianom, gdy będziesz mógł, że postanowiłeś osobiście tak postępować.

13Ze wszystkich zaś rozdziałów reguły, które mówią o grzechach śmiertelnych, zrobimy na kapitule Zielonych Świąt z pomocą Bożą i za radą braci taki rozdział: 14Jeśli któryś z braci za podszeptem nieprzyjaciela zgrzeszy śmiertelnie, obowiązany jest na mocy posłuszeństwa zwrócić się do swego gwardiana. 15Wszyscy bracia, którzy wiedzą o jego grzechu, niech go nie zawstydzają i nie zniesławiają, lecz niech okazują mu wielkie miłosierdzie i zachowują grzech brata swego w całkowitej tajemnicy; bo nie zdrowi, lecz chorzy potrzebują lekarza (Mt 9, 12). 16Podobnie na mocy posłuszeństwa obowiązani są wysłać go z towarzyszem do swego kustosza. 17A kustosz odniesie się do niego z miłosierdziem, tak jak by sam sobie życzył, by go potraktowano w podobnym położeniu. 18A jeśli w innym wypadku popełniłby grzech powszedni, niech wyzna go współbratu swemu kapłanowi. 19A jeśli nie będzie tam kapłana, niech go wyzna bratu swemu, dopóki nie znajdzie kapłana, który rozgrzeszyłby go kanonicznie, jak już była o tym mowa. 20I ci [bracia] niech nie mają władzy nakładania innej pokuty oprócz tej: Idź i więcej nie grzesz (J 8, 11).

21Aby to pismo lepiej zachowywano, miej je przy sobie aż do Zielonych Świąt; będziesz tam [na kapitule] z twoimi braćmi. 22I tę sprawę i wszystkie inne, nie dość wyczerpująco ujęte w regule, postarajcie się z pomocą Pana Boga uzupełnić.